

Vuonna 1922 marraskuun 4 päivänä koontuvat Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet, puheenjohtaja Lavonius, herrat Tanner ja Wuolijoki sekä varamiehet Heinonen ja Salmio. Läsnä olivat Johtokunnan puheenjohtaja senaattori Stenroth sekä jäsenet Basilier, v. Frenckell ja af Heurlin.

1 §.

Puheenjohtaja ilmoitti kutsuneensa Pankkivaltuusmiehet koolle, vaikka vajalukuisinakin, neuvottelemaan Johtokunnan kanssa valuuttakysymyksestä.

Senaattori Stenroth ilmoitti että Suomen Pankki, jonka valuuttavarasto tänä päivänä on 950 milj. markkaa, ei ole viime päivinä ottanut aktiivisesti osaa valuuttakauppaan. Tulos tästä on ollut, että kurssit ovat vaihdelleet suuresti. Puhuja ilmoitti Johtokunnan tämän johdosta asettuneen sille kannalle, että Suomen Pankin on uudelleenryhdyttävä vakaannuttamaan kursseja käyttäen keinona niin hyvin vientivaluuttojen ostoa kuin myöskin Suomen markkojen myyntiä ulkomailla. Koska valuuttojen hintojen alin piste nyt on lähellä, kun punnan kurssi tänään on 157:75, on Johtokunta si-

tä mieltä, että valuuttoja olisi ostettava sitä enemmän, jota alemmas niiden hinnat laskevat. Jos tapahtuu käänne ja valuuttojen hinnat alkavat nousta, niin myydään valuuttoja tarkan ohjelman mukaan siten, että Suomen Pankki kärsii valuuttavarastostaan mahdollisimman vähän tappiota ja että samalla estetään valuuttojen hintoja kohoamasta liiallisesti.

Herra Lavonius kannatti Johtokunnan suunnittelemaa politiikkaa lähimpään aikaan nähdessä, mutta katsoi samalla, että Johtokunnan tulisi ottaa harkittavakseen eikö olisi ryhdyttävä selvittämään kysymystä ylimmästä kurssista, johon Suomen markan olisi sallittava nousta, eli tulevasta devatvatsiopisteestä.

Herra Wuolijoki yntyi herra Lavoniukseen.

Herrat Tanner, Heinonen ja Salmio kannattivat Johtokunnan suunnittelemaa valuuttapolitiikkaa.

2 §.

Puheenjohtaja ilmoitti, että prof. Heckscher oli tiedustellut onko hänellä vielä syytä ryhtyä antamaan häneltä pyydettyä lausuntoa Suomen markan arvon vakiinnuttamisesta. (Liite 82)

Samalla puheenjohtaja ilmoitti, että prof. Heckscher oli pankinjohtaja v. Frenckellin käydessä Ruotsissa lausunut

tälle, että hänelle annetulle tentävälle olisi hyödyksi, jos hän voisi joulukuun alussa käydä Suomessa.

Pankkivaltuusmiehet katsoivat, että professori Heckscheriltä pyydetty lausunto ei ole sattuneen viipymisen vuoksi menettänyt merkitystään ja että Suomen Pankin tulee olla valmis kustantamaan professori Heckscherin käynti Suomessa. (Liite 82 a)

Vakuudeksi:

K. N. Paullala